

تاثیر جریان وجوه نقد بر سرعت تعديل ساختار سرمايه و ساختار سرمايه بهينه

حسين كاظمي^{۱*}، اميد مهرى نمك آوراني^۲

^۱ استادیار حسابداری، گروه حسابداری، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران. (نویسنده مسئول)

^۲ دانشجوی دکتری حسابداری، گروه حسابداری، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران.

(kazemiho@yahoo.com)

چکیده

همواره باید توجه داشت، تصمیماتی که درمورد ساختار سرمایه گرفته می‌شوند و سود و هزینه‌های تامین مالی بدهی را متعادل می‌کنند و باعث افزایش ارزش شرکت می‌شوند بازتابی از تجربه بالای مدیران است و همچنین هرچه مقدار سرعت تعديل برآورد شده بیشتر باشد، نشان دهنده با اهمیت بودن اهرم هدف در تصمیمات ساختار سرمایه و در نتیجه، کاربرد نظریه توازن در توضیح ساختار سرمایه شرکت‌ها می‌باشد. هدف پژوهش حاضر بررسی تاثیر جریان وجوه نقد بر سرعت تعديل ساختار سرمایه و ساختار سرمایه بهینه در شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران است. در این پژوهش برای آزمون فرضیات از اطلاعات ۹۷ شرکت پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران در بازه زمانی سال‌های بین ۱۳۹۵-۱۳۸۹ استفاده شد. نتایج حاصل از فرضیه اول پژوهش نشان داد که بین جریان وجوه نقد و سرعت تعديل ساختار سرمایه شرکت‌ها، رابطه معکوس و معناداری وجود دارد، درواقع در شرکت‌هایی که جریان وجوه نقد منفی داشتند سرعت تعديل ساختار سرمایه بیشتر بوده است. نتایج حاصل از فرضیه دوم پژوهش نشان دهنده عدم وجود رابطه معنادار بین جریان وجوه نقد و ساختار سرمایه بهینه شرکت‌ها بود. نتایج پژوهش می‌تواند در راستای کاهش وقوع بحران‌های مالی ناگهانی در اقتصاد سودمند باشد.

واژگان کلیدی: جریان وجوه نقد، سرعت تعديل ساختار سرمایه، ساختار سرمایه بهینه

۱- مقدمه

از جمله اصلی‌ترین وظایف مدیران مالی، برنامه‌ریزی و هدایت صحیح منابع و مصارف سرمایه می‌باشد. به گونه‌ای که افزایش حداکثری ارزش شرکت و همچنین ثروت سهامداران را به همراه داشته باشد. در این راستا، مدیریت وجوه نقد و حجم مربوط به سرمایه‌گذاری کارآمد و همچنین بهینه‌سازی سازوکارهای دریافت و پرداخت می‌تواند نقش بسزایی را در تحقق هدف اصلی مدیریت مالی که همانا حداکثرکردن ارزش شرکت است، ایفا کند. بنابراین مدیریت صحیح وجوه نقد با تعیین مانده بهینه آن، تعادل بین هزینه‌های نگهداری و هزینه‌های فرصت استفاده از وجوه نقد را ایجاد کرده و شرایط مساعد استفاده از این دارایی را فراهم می‌کند (رسائیان و همکاران، ۱۳۹۳).

وجه نقد در ارتباط با سرمایه و سود، به این دلیل حائز اهمیت است که معرف قدرت خریدی است که می‌توان در اقتصاد بازار به اشخاص یا موسسات دیگر انتقال داد تا آن‌ها بتوانند آن را به مصرف تهیه‌ی کالاها و خدمات مورد نیاز خود برسانند، بنابراین، بسیاری از اندازه‌گیری‌های حسابداری بر گردش وجوه نقد در گذشته، حال و انتظارات آینده مبتنی است. درآمد فروش، معمولاً بر مبنای وجوه نقد خالصی اندازه‌گیری می‌شود که انتظار می‌رود، از فروش کالاها یا خدمات تحصیل شود (شباهنگ، ۱۳۸۲).

استفاده‌کنندگان صورت‌های مالی، نیازمند اطلاعات در خصوص چگونگی ایجاد و مصرف وجه نقد از طریق واحد تجاری هستند. این نیاز، صرف‌نظر از ماهیت فعالیت‌های واحد تجاری است، چراکه علی‌رغم تفاوت این واحدها از لحاظ فعالیت‌های اصلی درآمدزا، نیازها به وجه نقد، عمدتاً از دلایل مشابهی ناشی می‌شود. به عبارت دیگر، واحدهای تجاری برای هدایت عملیات، تسویه‌ی تعهدات و پرداخت سود سهام، تماماً به وجه نقد نیاز دارند. جریان‌های نقدی در یک واحد تجاری از اساسی‌ترین